

ΕΠΙΔΑΜΝΟΣ

Η Επίδαμνος είναι αρχαία πόλη, που ιδρύθηκε το 627 π.Χ. ως **αποικία των Κερκυραίων** στις ιλλυρικές ακτές και η οποία σήμερα ανήκει στην Αλβανία και ονομάζεται **Δυρράχιο**. Αν και αποικίστηκε κυρίως από Κερκυραίους πολίτες, **αρχηγός της αποικίας ήταν ένας Κορίνθιος**, ο Φαλίας ο γιος του Ερατοκλείδη. Αυτό είχε γίνει προς τιμή της αρχικής μητρόπολης, αφού η Κόρινθος ήταν μητρόπολη της Κέρκυρας. Η πόλη της Επιδάμνου έγινε γνωστή για τις **εμπορικές δραστηριότητές** της, αλλά κυρίως για το γεγονός ότι οι διαμάχες της αποτέλεσαν μια από τις σημαντικότερες αφορμές για το ξέσπασμα του Πελοποννησιακού Πολέμου. Η Επίδαμνος άκμαζε εμπορικά και πολιτισμικά, αλλά είχε **έντονες πολιτικές διαμάχες στο εσωτερικό της** και σημαντικές τριβές με τους γείτονες, τους "βαρβάρους Ταυλαντίους" που ανήκαν στο ιλλυρικό έθνος και ζούσαν στην ενδοχώρα ή πάντως κοντά στην ελληνική αποικία. **Το 435 π.Χ. οι δημοκρατικοί επαναστάτησαν και έδιωξαν τους ολιγαρχικούς**, οι οποίοι συμμάχησαν με τους Ταυλαντίους και άρχισαν τις επιδρομές εναντίον της Επιδάμνου. Οι Επιδάμνιοι ζήτησαν βοήθεια από την Κέρκυρα, αλλά εκείνη αρνήθηκε τόσο επειδή είχε ανατραπεί ένα φιλικό καθεστώς (η Κέρκυρα είχε αριστοκρατικό πολίτευμα), όσο και για λόγους οικονομικού ανταγωνισμού προς το εμπορικό λιμάνι της Επιδάμνου.

Οι δημοκρατικοί της Επιδάμνου απευθύνθηκαν τότε στο μαντείο των Δελφών και εκείνο τους συνέστησε **να παραδώσουν την πόλη στους Κορινθίους**, ώστε να αναλάβουν εκείνοι την προστασία της. Όταν οι Κορίνθιοι ανταποκρίθηκαν με ζέση, **οι Κερκυραίοι έστειλαν πλοία και στρατιώτες**, συμμαχώντας με τους αριστοκράτες Επιδάμνιους και τους Ταυλαντίους.

Οι Κορίνθιοι τότε συγκέντρωσαν περισσότερο στρατό και πλοία, αποφασισμένοι να κηρύξουν την **Επίδαμνο αποικία τους** και να τιθαसेύσουν την Κέρκυρα. Ζήτησαν και πήραν βοήθεια από την Κεφαλληνία, τα Μέγαρα, την Επίδαυρο, την Ερμιόνη, την Τροιζήνα, την Λευκάδα και την Αμβρακία. Τότε οι Κερκυραίοι ζήτησαν τη βοήθεια της Αθήνας, αλλά οι Κορίνθιοι το έμαθαν και απείλησαν την Αθήνα ότι τυχόν παρέμβασή της υπέρ της αποικίας τους και εναντίον αυτών, θα συνιστούσε παραβίαση της ειρήνης που είχε υπογραφεί με τη Σπάρτη και γενικά με την Πελοποννησιακή Συμμαχία το 445 π. Χ. Αν και στην πρώτη ναυμαχία Κορινθίων και Κερκυραίων για την Επίδαμνο η Αθήνα δεν είχε ακόμα αναμιχθεί και αυτή είχε λήξει υπέρ των Κερκυραίων (οι Κορίνθιοι βρέθηκαν τότε απροετοίμαστοι) τώρα ήταν φανερό ότι με την ετοιμότητα της μητρόπολης και των συμμάχων της η ναυμαχία θα έληγε μάλλον με ήττα των Κερκυραίων. Αυτό θα ενίσχυε πολύ την Κόρινθο που ήταν εμπορική αντίπαλος της Αθήνας ειδικά στο εμπόριο προς το Ιόνιο και τη Μεγάλη Ελλάδα (Κάτω Ιταλία και Σικελία). Η Αθήνα έκρινε σκόπιμο να παρέμβει όσο πιο διακριτικά μπορούσε υπέρ της Κέρκυρας, αλλά αυτό δεν κατέστη δυνατό να μην ενοχλήσει και οι Κορίνθιοι στη συνέχεια ζήτησαν να συγκληθεί συμβούλιο για την κήρυξη πολέμου. Μέχρις ότου γίνει αυτό, πάντως, **οι Κερκυραίοι μπήκαν στην Επίδαμνο και αποκατέστησαν τους αριστοκράτες**.

Το 314 π.Χ. η Επίδαμνος κατελήφθη από τον Κάσσανδρο της Μακεδονίας, αλλά οι Κερκυραίοι θεώρησαν πιο σύμφορο η πόλη να διοικείται από Ιλλυριούς. Εξεδίωξαν τον Κάσσανδρο και παρέδωσαν την Επίδαμνο στον Ιλλυριό βασιλιά Γλαυκία. Κάποια στιγμή ως βασίλισσα της περιοχής αναφέρεται η Τεύτα, ιλλυρικής εθνότητας επίσης.

Η πόλη κατελήφθη από τους Ρωμαίους και το 229 π.Χ. οι Ιλλυριοί επανήλθαν για να τη διεκδικήσουν. Κατέλαβαν προσωρινά την Κέρκυρα και την Επίδαμνο, αλλά οι Ρωμαίοι αστραπιαία ανακατέλαβαν και τις δύο. Από τότε η πόλη έμεινε σε ρωμαϊκά χέρια και αναφέρεται στο εξής ως Δυρράχιο επειδή η λατινική επιρροή μετέβαλε σε δυσοίωνα το αρχαιοελληνικό όνομά της -στα λατινικά το δεύτερο συνθετικό παρέπεμπε στο επίθετο damno που σήμαινε καταραμένο και καταδικασμένο σε θάνατο.

